

Ե

**Ս · ԵՐՈՒՍԱՂԵՍԻ ՄԻԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆՆ ԻՆՉՈ՞Ի ՉԵ ՀՈԳԱՑԱԾ
ՅԱՍՑԱՑ ԵԿԱԾՈՒՑ ՈՒԽԵՆԱԼ .**

Ա երեւ ասացինք թէ Ազգութենէն աւելի հաստատուն բան չը կայ . և ‘Յախնիք ալ իմաստութեամբ այսպէս կարգադրած են , վասնզի Ա · Երուսաղէմ որչափ ալ հաստատ եկամուտ ունենայ , սակայն միշտ ժողովրդեան ներկայութեանը կարօտ է . ամեն ազգայնոց հետ պէտք է յարաբերութեան մէջ լինի , այս է բարոյապէս և նիւթապէս օգտակարը և այս շատ խոհական տնօրէնութիւն է :

Բայց մեք այդ հարցին ուրիշ պատասխաններ ալ ունիմք : ‘Յախ , Երուսաղէմ ուրիշ վանքերու պէս երկրագործութիւն և գիւղեր չունի , վասնզի տեղը և դիրքը յարմարութիւն չունի . երկրորդ , իւր ծանր զբաղմունքը , գիշեր ցերեկ հսկողութեան պարտաւորութիւնքը , ազգաց հետ ունեցած յարաբերութիւնները չեն ներեր իրեն մի այսպիսի տարբեր զբաղման ալ ձեռնամուխ լինել և յաջողել , մանաւանդ իւր մերձոկայքը տեղ չը կայ , հեռաւոր տեղեր և օտարազգի մշակաց ձեռօք անհնարին էր անմնաս յաջողել , մեր նախորդք զայդ ալ փողձած և վեասով վերջացուցած են : Իսկ ուրիշ

շինուածական կալուածներու մասին Վիարանութիւնը անհոգ գտնուած է։ այլ առանց պատեհ տուիթները ձեռքէ փախցնելու՝ երբ կալողութիւն ունեցած է միշտ ջանք արած է կալուածներ զնել կամ շինել, բայց անօնք ալ զեռ չեն հասած այն քանակութեան, որ բաւական լինին. սակայն միտրանութիւնը միշտ հետամուտ է կալուածներն առելացնելու։

Աըստիսուիմք այստեղ մի տիտոր իրողութիւն ալ խոստովանիլ, որ թէպէտ անախորմ, բայց մեր նիւթին զիրաբերութիւն ունենալուն համար հարկ է յիշել, որ Ա. Երուսաղէմի Վիարանութիւնը հեռաւոր երկիրներու մէջ ունեցած կալուածներ լովի ալ վեստ կրած է, ոչ թէ օտարին, այլ նոյն կոկ ազգայնոց ձեռօր։ Աը թողումք ուրիշ տեղերը յորոց մուտքի տեղ շատ անդամ միայն ծախը կը դայ, զիր կառնումք միայն Եղիպտոսի և Աղեքոսի դրիյ կալուածները. յորոց կրած վեստուն մի համառօտ ցուցակը կը դնեմք այստեղ։

Եղիպտոսի զլիսաւոր Աղգայինը 1845 թուին այնահեղ և յԱղեքոսանդրիա զանուած Ա. Երուսաղէմի կալուածները կը բռնաբարեն և եկամուտները կը սահմանեն իրենց զալլոցաց և եկեղեցեաց, անանկ ժամանակ, որ կալուածներն շատ աւելի արշիւնաբեր եին քան այժմ, մեք նուազ մի թիւ

առնելով տարին 500 ոսկի հաշուեմք, կը զանեմք որ առ նուազն Վիաբանութիւնը մինչև յարդ՝ առանց տոկոսն հաշուելու՝ զուտ արդիւնք կորուսած է 20,000 ոսկի, այն ատենէն սկսեալ Վիաբանութիւնը շալունակ աշխատած է այդ կալուածները ձեռք ձգելու համար ծախսեր անել, և չէ յաջողած. թողունք հիները, միայն 1865 թուէն ի վեր եղածները դնեմք.

ԳՏԵՐ. ԱՎԱՀԱԿ ԵՎԱՂԻՍԿՈՎՈՍ ԿՐ ԳՆԱՅ

1865—66 և ծախք կը լինի,

առանց օգտի 10240 զուռուշ.

1867—68. Ա. Պատրիարք ԱՄԵՐԻ

կերթայ և ծախք կը լինի . 54,190 „

1868—69. ԳՏԵՐ. ԽԳՆԱԹԻՈՍ ԵՎԱՂԻՍ-

ԿՈՎՈՍ 59,508 „

1879—80. ԳՏԵՐ. ԱԲԱԿՈՆ ԵՎԱՂԻՍԿՈՎՈՍ 13,219 „

Եւելցնենք սորա վերայ բռնաբար-

ւած կալուածներէն արդիւնքը 2,000,000 „

Վիայն Եղիպտոսէն 40 տարուան մէջ

Եթոռը վեասած կը չինի . 2,137,157 „

Եթէ հին տարիներու վեասները և դրամոց տուկոսներն ալ հաշուեմք, այն ատեն ներկայ պարտքէն շատ աւելի զումարի մը կը հասնիմք: Յաէպէտ վերջապէս իբր թէ յանձնեցին, սակայն մէկ մասը,

ոյն ալ աւերակ վիճակի մէջ և անշահաբեր, որ
դեռ միշտ նորոգութեան կարօտ են :

Միաբանութիւնը հեռաւոր կալուածոց մէջ
այսանկ վեասներ տեսնելով, ջանացած է կարելի
եղածին չափ Ա. Երուսաղէմի մէջ և նորա մերձաւ-
որ շրջակայքը կեղրոնացնել և շատցնել իւր կա-
լուածները. այս նպատակաւ ալ երբ մի քիչ կա-
րողութիւն ունեցած է, գետիններ գնած է յա-
տուկ շէնք կառուցանելու համար, բայց վերը յի-
շուած ձախորդութեանց, և կարեոր ժամանակներ
նիւթապէս Ազգին օգնելով՝ ձեռքը փող չը մնա-
լուն պատճառաւ մինչ ցարդ լրիւ չէ յաջողած :

Հայրական ամենաքաղզը սիրով հրաւելը կը կար-
դամք ձեզ, ո՞վ բարեսէր՝ հարուստ՝ ազնիւ Ազ-
գայինք, որ նախնեաց մեծագործութեանց նախանձաւ-
որ ժառանգներ հանդիսանալով, նոցա ձշմարիտ,
բարեպաշտօն, առաքինի ոգւով վառուած՝ բարե-
հածիք շնորհը անել և այն գետիններուն վրայ շի-
նուելիք շէնքերուն ծախքերն հոգալ : Առատաձեռ-
նութեամբ նուիրեցէք Զեր կարողութեան մի փոք-
րիկ մասը և յիշատակաց արժանի անուն թողէք :

Հարստութիւնք կը գան ու կը գնան, բայց բարե-
րարութիւնք դարուց ի դարս կը մշտնջենաւորեն,
այժմ ձեր կենդանութեան ատեն արէք այս բա-
րիքը և վայելեցէք նորա քաղցրութիւնը. ձեր ձեռ-

քը տուեք, որ ձեր ձեռօք քաղէք. ո՞լչափ հարուստներու մեծամեծ կարողութիւնները անօգուտ տեղեր փճացած են, օրինակները շատ են, ամեն օր կը տեսնէք. երանի՝ այն խոչեմ, խելացի հարուստներուն, որ իրենց կարողութիւնը իրենց ձեռքով օգտակար կերպով կը տնօրինեն։ Աքանչացած եմ և օրհնութեամբ կը յիշեմ այստեղ վսեմ։ Մկրտիչ Եղա Աանասարեանցը, որ կարողութիւնն ու կեանքը դրած է իւր Կարնոյ վարժարանին վրայ. վսեմ, Յովհաննէս Եղա Ա. Յովհաննեանցը որ Տփղիսի Գայիհաննեան օրիորդաց ուսումնարանով փառաւորւած է, Կախիջևանի Եղա Յ. Խալիկեանցը և Ա. Կոկոյեանցը, որք իրենց ուսումնարաններով անմաշացած են. մանաւանդ անմահ յիշատակաց արժանի մեծ. Վարդար աղա Փոփովը, որ այժմէն խոստացած է նուիրել 400,000 ըուբլի Կոր-Կախիջևանի մէջ իւր մեծագործ փառաւոր անուան՝ ի յիշատակ գիշերօթիկ վարժարան բանալու համար։ Եսկէց աւելի ի՞նչ քաղցը մխիթարութիւն կը լինի մարդու մը համար, որ շատերու երջանկութեան պատճառ կը դառնայ. մարդ մը ասկէ աւելի ի՞նչ արժանաւոր բանի կրնայ զոհել իւր հարստութիւնը, որ այսօր իւրն է, բայց մի օր պիտի թողու և ո՞գիտէ ինչ ունայն տեղեր պիտի վատնուի։ Թաղ օրհնութեամբ յիշուին ասանկ դիւցազն՝ առաքի-

նեաց անունները և թող առատագութն Եստուած վարձատրէ զիրենք հոգեւոր և մարմնաւոր բարութեամբ։ Երանի՛ թէ սոցա օրինակէն քաջալերւած, Ա. Երուսաղէմի ալ ասանկ առատաձեռն նուիրատուներ տեսնէինք, որոց անմաշ անունը ոչ միայն ներկայ և ապագայ մարդկութեան պիտի աւանդէինք, այլ և Փրկչին Յիսուսի Տնօրինական սուրբ աեղեաց վերայ Ենմաշ յաւիտենականին սեղանին առջեւ երախտագէտ սրտով մշտամրմունջ յիշատակաւ պիտի մեծարէինք։ Ա. Երուսաղէմի մէջ ալ գիշերօթիկ ուսումնարան ունիմք, յորում կը կըրթւին ոչ միայն մի քաղաքի երեխայք, այլ ամեն կողմերէն շրջանաւ կընդունուին աղքատ Հայ մանկունք, որոց մաւառը և նիւթական անունդ կը տրուի ծրիապէս վանքէն. քաղաքի երկսեռ վարժարաններն ալ վանքը կը հոգայ։ Ի՞նչ մեծ երջանկութիւն պիտի լինի, երբ ասանկ առատաձեռն նուիրօք վանքին հետ մէկտեղ ապահովուի և ուսումնարանաց վիճակը. երանի՛ անոնց, որ կարող են և կը կատարեն ասանկ առաքինական մեծ գործեր։

Յուսալով որ կը կտնուին բարեսէր անձինք, որ փափաքին ի յիշատակ իրենց անունի շէնքեր շինել տալ վիանքին հողերուն վրայ, հարկ կը համարիմք մի համառօտ տեղեկութիւն տալ շէնքին և ծախքին վերայ։ Մեր վանքին գետինը կը գտնուի Առու-

սաց վանեքին դիմացը՝ բարձր դիրքի և պատուաւոր տեղի վերայ, որ շատ ընդարձակ է։ որոյ մէջ մի շէնք 520 քառակուսի մեթր գետնի վերայ 9^{1/2} մեթր բարձրութեամբ ամբողջ քարուկիր, տակը չորս խանութ, վրան երկու տուն՝ ամեն կարելոր բա։ Ժանմունքներովը, շինութեան ծախքն է 1,500 օսմաննեան ոսկի, (փոքր աւելի կամ սպակաս)։ Խոկ օգուտ կը բերէ 0% 6։ «Ակատել պէտք է որ Ա. Երուսաղէմի շինուածները ամբողջ որբատաշ քարաշն են, և մեր դրած հաշիւը մեթրի վրայ է, և ոչ թէ կանգունի։ Այս մասին հետաքրքրուողք կալող են զրքիս վերջը դրուած երեք վիսմազրական պատկերներէն իմանալ։

1883

ՄԱՄԲՐԵ ՎՐԴ. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Ի Պէտս Բանասիրաց

Սինէի 1996 Հոկտ.-Նոյ.-Դեկտ. թիւի «Ա. Երուսաղէմի Մէջ Մեր Ազգային իրաւանց Վերայ ո՞վ կը Հսկէ» Յօդուածին էջ 454ին յաջորդող երկու էջերն են, որոնք դուրս մնացած էին։ Խմբ.

կրող այր և կին, աղջեկ և տղայ, ծեր և մանուկ պարտաւոր են միշտ անմոռաց միմեանց հարցնել, պատասխանին վրայ խորին ուշադրութիւն դարձնելով՝ ամենքն ալ ջանալու են իրենց պարագը սիրով և երկիւղածութեամբ անխափան կատարել:

Մտիկ արէք.

Ա. Երուսաղէմի մէջ Հայոց սեպհականութեանց, սուրբ տեղերուն և ուրիշ ազգային հաստատութեանց վրայ հսկող, զանոնք պաշտպանող և պահպանողն է Արքոց Յակովեանց ազգային վանուց անձնուէր հաւատարիմ Միաբանութիւնը և նորա Հայրն ու գլուխն եղող Արքազան Պատրիարքը:

Ա. Երուսաղէմի Ա. Պատրիարքին և Միաբանութեան ոյժն ու կարողութիւնը բոլոր աշխարհի մէջ սփռուած Ազգին ամեն մի անձնաւորութիւնն է, ամբողջ Հայ ազգը նոցա սէրն ու համակրութիւնն է. նոցա իրենց կրօնական և ազգային հաստատութեանց վերայ ունեցած ջերմ նախանձախընդութիւնն է. իսկ եկամուտը, ամեն տարի Ազգին նուիրած ու նուիրելիք լումայն է, նուէրն է:

Իսյց մեր Ազգը ուրիշ ազգաց պէս քաղաքական ոյժ չունի, նոցա չափ հարուստ չէ, նոցա չափ բաղմաթիւ չէ, նոցա պէս տուրքի վարժ և նուիրաբերութեան մէջ առատ չէ, — բացառիկ երեղյթ. ներ խիստ քիչ կը պատահին, տարիներս թշնա-

մեաց խորամանկութիւնը, բնական և պատահական հարուածք, ժողովրդեան զեղսութիւնն ու պչրանքը աւելի պակսեցուցին Ա. Երուսաղէմի նիւթական և բարոյական ոյժերն ու հասոյթները : Ի՞նչպէս ուրեմն կարողացեր է դիմանալ Վիարանութիւնը և պահպանել իւր գիրքը և չէ վհատեր :

— Այդ պակասութեանց տեղը լեցուցած է Աստուծոյ յատուկ՝ Կախախնամութիւնը, Վիարանութեան չափաւորութիւնը, հաւատարմութիւնը, չարքաշութիւնը, կրօնասիրութեան և ազգասիրութեան եռանդը, և վերջապէս ազգին համակրութեան վերայ ունեցած յոյսը, որովք դիմացած է մինչև ցարդ սոսկալի տառապանաց, դժուարութեանց և չը հաւատալի զոհարերութեանց : Կեզ ու դժուարին դէպքերու մէջ միշտ վստահութեամբ հաւատացած է, որ օր մի կը վերնան շուտով բնական և պատահական արգելառիթ պատճառները, օր մի կը յիշէ Ազգը Ա. Երուսաղէմի և նորա անձնուէր հաւատարիմ պաշտօնեաները, կը յիշէ և „կը հարցընէ Ա. Երուսաղէմի ողջութիւնն ու շինութիւնը“, կը յիշէ իւր պարտաւորութիւնը և մինչ ցարդ չը հատուցածը արդարութեամբ կը հատուցանէ և կը շարունակէ հատուցանել իւր կրօնական և ազգային սիրոյն անհրաժեշտ պարտականութիւնը :

Եհա սոքա են Վիարանութեան բոլոր ոյժն ու